

Prejeto:	02-12-2021		
Šifra:	411-01/21-95/149		
Povezava:			
EPA:	2297-VIII	EU:	
Sign. zn.:			
Kratica:			

Državni zbor Republike Slovenije
Šubičeva 4
1000 Ljubljana
E: gp@dz-rs.si

Ljubljana, 1. decembra 2021

ZADEVA: Predlogi amandmajev k predlogu Zakona o dodatnih ukrepih za preprečevanje širjenja, omilitev, obvladovanje, okrevanje in odpravo posledic Covid-19, EVA 2021-1611-0094

Spoštovani,

na Gospodarski zbornici Slovenije podpiramo sprejetje novega intervентnega zakona. Glede na trenutno stanje in poslabševanje epidemioloških razmer v državi ter zdravstveno in gospodarsko krizo ocenjujemo, da bi morali biti v predlogu zakona vključeni tudi dodatni ukrepi za pomoč gospodarstvu, ki bi predvsem nudili določeno mero predvidljivosti pri poslovanju.

Pozdravljamo, da so v predlogu zakona vključeni določeni ukrepi, ki smo jih predlagali tudi predstavniki gospodarstva, in sicer:

- pomoč za nakup antigenskih hitrih testov na virus SARS-CoV-2 za samotestiranje,
- podaljšanje veljavnosti unovčitve prvih turističnih bonov do 30. junija 2022 in
- ukrep delno povrnjenega izgubljenega dohodka za samozaposlene, družbenike za čas trajanja karantene na domu ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka.

Na Gospodarski zbornici Slovenije smo skupaj s člani zbrali dodatne predloge ukrepov, za katere predlagamo, da se vključijo v Zakon o dodatnih ukrepih za preprečevanje širjenja, omilitev, obvladovanje, okrevanje in odpravo posledic Covid-19. Prosimo vas obravnavo spodnjih predlogov za amandmaje. Za prihodnji paket pomoči, namenjen gospodarstvu, je gotovo nujno, da naslovi manjkajoče ukrepe za nadaljnje premagovanje izzivov v času zahtevnih epidemioloških razmer.

GZS predlaga poslancem Državnega zbora, da podane vsebinske predloge GZS podpre in jih vključi v zakon, saj bo na ta način konstruktivno in aktivno prispevala k delni pomoči podjetjem v teh zahtevnih časih. Predlog amandmajev je naveden in utemeljen v nadaljevanju dopisa.

Za podrobnejša pojasnila naših predlogov smo vam na razpolago.

Z odličnim spoštovanjem,

mag. Aleš Cantarutti,
generalni direktor GZS

1. PONOVNA UVEDBA UKREPA ČAKANJA NA DELO

Za 16. členom, naj se doda nov 17. člen, ki se glasi:

17. člen

V 41. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Vlada lahko ukrep iz prejšnjega člena s sklepom podaljša, vendar ne dlje kot do 30. junija 2022.«.

Obrazložitev:

Ponovno naj se uvede ukrepe subvencioniranja čakanja na delo. Ob tem predlagamo, da se kot pogoj za upravičenost do povračila nadomestila za čakanje na delo kot kriterij pri določanju upravičenosti upošteva upad prihodkov za 20 % glede na leto 2019 oziroma 2020 ter načelo sorazmernosti. Z razmahom epidemije je mogoče zaznati povečano stisko v določenih podjetjih oziroma dejavnostih. Podjetja se soočajo z izpadom delovnih ur zaradi okužb med zaposlenimi ali njihovimi otroci ter dodatnimi stroški zaradi izvajanja testiranj. V določenih dejavnostih opozarjajo tudi na padec prometa zaradi novih omejitvenih ukrepov, oziroma celo na bistvene omejitve poslovanja

2. PODALJŠANJE UKREPA SKRAJŠANEGA DELOVNEGA ČASA

Za točko 10 naj se doda nova 11. točka:

11. ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA POMOČ GOSPODARSTVU IN TURIZMU PRI OMILITVI POSLEDIC EPIDEMIJE COVID-19

24. člen

V 15. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Pravico do delnega povračila nadomestila plače po tem zakonu lahko uveljavlja delodajalec, ki:

- je pravna ali fizična oseba, ki je bila v Poslovni register Slovenije vpisana pred 31. decembrom 2020 ter zaposluje delavce na podlagi pogodbe o zaposlitvi za polni delovni čas, oziroma fizična oseba, ki opravlja kmetijsko dejavnost in je bila najpozneje na dan 31. december 2020 vpisana v Register kmetijskih gospodarstev, in
- po njegovi oceni najmanj 10 odstotkov zaposlenim mesečno ne more zagotavljati najmanj 90 odstotkov dela.«

25. člen

V 16. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Vlada lahko ukrep iz prejšnjega člena s sklepom podaljša enkrat, za največ tri mesece, vendar ne dlje kot do 30. junija 2022.

Obrazložitev:

Pri ukrepu subvencioniranja skrajšanega polnega delovnega časa naj se briše pogoj, da mora biti s predpisom Vlade omejeno ali onemogočeno opravljanje gospodarske dejavnosti. Hkrati apeliramo na Vlado, da ukrep s sklepom podaljša do konca letošnjega leta.

3. PONOVNA UVEDBA UKREPA DELNEGA POVRAČILA NEKRITIH FIKSNIH STROŠKOV

Za točko 11 naj se doda nova 12. točka:

11. ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA POMOČ PRI OMILITVI POSLEDIC DRUGEGA VALA EPIDEMIJE COVID-19

26. člen

V 109. členu se prvi, peti in deveti odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»(1) Upravičenec do pomoči v obliki delnega povračila nekritih fiksnih stroškov, v upravičenem obdobju iz osmega odstavka tega člena, je pravna ali fizična oseba, ki:

- je bila registrirana za opravljanje gospodarske dejavnosti najpozneje do 1. januarja 2021,
- ima vsaj enega zaposlenega na dan uveljavitve tega zakona ali je samozaposlen, ki je na dan uveljavitve tega zakona vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi 15. člena ZPIZ-2 ali je družbenik ali delničar gospodarske družbe oziroma ustanovitelj zadruga ali zavoda, ki je poslovodna oseba, in je na dan uveljavitve tega zakona v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 16. člena ZPIZ-2,
- ni na dan 31. december 2019 podjetje v težavah skladno z 18. točko 2. člena Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (v nadaljnjem besedilu tega člena: Uredba Komisije 651/2014/EU in
- zagotavlja, da se nekriti fikсни stroški ne krijejo iz drugih virov, kot so zavarovanja, začasni ukrepi pomoči ali podpora iz drugih virov.

(5) Višina nekritih fiksnih stroškov se izračuna glede na naslednjo lestvico:

Upad prihodkov od prodaje v upravičenem obdobju v primerjavi s prihodki od prodaje v enakem obdobju leta 2019 oziroma upad prihodkov od prodaje v upravičenem obdobju v primerjavi s prihodki od prodaje v času od registracije upravičenca do 1. septembra 2020, preračunanimi na enako obračunsko obdobje,	Višina nekritih fiksnih stroškov se določi v odstotku od letnih prihodkov za leto 2019 oziroma prihodkov od prodaje v času od registracije do 1. septembra 2020, preračunanimi na enako obračunsko obdobje, za vsak mesec poslovanja v upravičenem obdobju iz osmega odstavka tega člena,
20,00 odstotkov do vključno 70,00 odstotkov	0,6 odstotka
nad 70,00 odstotkov	1,2 odstotka

vendar ne več kot:

- 1.000 eurov mesečno na zaposlenega ali samozaposlenega oziroma družbenika, delničarja ali ustanovitelja zadruga ali zavoda skladno z drugo alinejo prvega odstavka tega člena, v upravičenem obdobju, ki so jim prihodki od prodaje upadli za **20 do vključno 70 odstotkov**,
- 2.000 eurov mesečno na zaposlenega ali samozaposlenega oziroma družbenika, delničarja ali ustanovitelja zadruga ali zavoda skladno z drugo alinejo prvega odstavka tega člena, v upravičenem obdobju, ki so jim prihodki od prodaje upadli za več kot 70 odstotkov,
- 70 odstotkov neto izgube (AOP 187 ali AOP 183 in četrtnina predvidene akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti za leto 2020) upravičenca, ki je srednje veliko ali veliko podjetje, navedene v izkazih poslovnega izida v upravičenem obdobju oziroma 90 odstotkov neto izgube (AOP 187 ali AOP 183 in četrtnina predvidene akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti za leto 2020) upravičenca, ki je mikro ali malo podjetje, v izkazih poslovnega izida v upravičenem obdobju. V ugotavljanje poslovnega izida se ne šteje pomoč, pridobljena s tem ukrepom. Velikost upravičenca se določa skladno s Prilogo 1 Uredbe Komisije 651/2014/EU na dan oddaje vloge. Upravičenec navede velikost v izjavi iz prvega odstavka 110. člena tega zakona.

Upravičenec se v izjavi iz prvega odstavka 110. člena tega zakona izjavi o povprečnem številu zaposlenih po pogodbi o zaposlitvi v obdobju od 1. decembra 2019 do 30. novembra 2020 za namen izračuna višine upravičenja iz prve in druge alineje tega odstavka. Povprečno število zaposlenih se izračuna kot število delovnih ur v prej navedenem obdobju, za katere so zaposleni dobili plačo in nadomestilo plače v breme delodajalca, pri čemer se upošteva ure na delu, praznike, dopuste in nadomestilo plače iz lastnih sredstev v primerih nezmožnosti delavca za delo zaradi njegove bolezni ali poškodbe, ki ni povezana z delom, in nadomestilo plače iz lastnih sredstev v primerih nezmožnosti za delo delavca zaradi poklicne bolezni ali poškodbe pri delu, v primerjavi s številom možnih delovnih ur za to obdobju, in sicer na dve decimalki natančno.

(9) Upravičeno obdobje pomoči je od 1. oktobra 2020 do 31. decembra 2020. Upravičeno obdobje pomoči se lahko, s sklepom Vlade, podaljša za največ **12 mesecev. Upravičeno obdobje pomoči je tudi od 13. 3. 2020 do 30. 9. 2020.** «

27. člen

V 110. členu se tretji in četrti odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(3) Upravičenec mora predložiti izjavo iz prvega odstavka tega člena najpozneje do **31. decembra 2021** za upravičeno obdobje iz osmega odstavka prejšnjega člena.

(4) FURS izplača pomoč v obliki povračila dela nekritih fiksnih stroškov v enkratnem znesku za obdobje, za katerega upravičenec uveljavlja pomoč, oziroma največ za upravičeno obdobje iz osmega odstavka prejšnjega člena, 20. v mesecu, ki sledi mesecu oddaje izjave. Ne glede določbo prejšnjega stavka FURS izplača pomoč v obliki povračila dela nekritih fiksnih stroškov **do 20. januarja 2022** za upravičence, ki predložijo izjavo v novembru in **decembru 2021.**«

28. člen

V 112. členu se prvi, četrti in peti odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»(1) Šteje se, da upravičenec zaradi posledic epidemije COVID-19 ne more opravljati dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu, če bodo prihodki upravičenca v upravičenem obdobju zaradi posledic epidemije COVID-19 upadli za **20 ali več odstotkov** glede na isto obdobje leta 2019. Za leto 2019 se upoštevajo podatki iz poslovnih izkazov, ki so bili oddani do 31. maja 2020. Če je bil upravičenec registriran za opravljanje dejavnosti po 1. januarju 2021, je do pomoči upravičen tisti upravičenec, ki mu bodo prihodki v upravičenem obdobju zaradi posledic epidemije COVID-19 upadli za 20 ali več odstotkov v primerjavi s povprečnimi mesečnimi prihodki od registracije do 1. januarja 2021, preračunanimi na enako obračunsko obdobje. Če pogoj iz tega odstavka ni dosežen, mora upravičenec vrniti celotno pomoč oziroma sorazmerni delež, če mu prihodki od prodaje padejo za manj kot je ocenil

(4) Upravičenec, ki je uveljavil pomoč v obliki delnega povračila nekritih fiksnih stroškov in naknadno ugotovi, da ni izpolnjeval pogojev za njeno pridobitev ali je zahteval previsok znesek pomoči, o tem obvesti FURS najpozneje do roka za predložitev obračuna davka od odhodkov pravnih oseb za leto 2021 oziroma za obdobje, ki vključuje podatke za obdobje drugega polletja 2021, oziroma do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov iz dejavnosti za leto 2021, in vrne znesek prejete pomoči do 31. marca 2022 oz. v 30 dneh od vročitve odločbe, če ta rok poteče kasneje.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek upravičenec, ki je uveljavil pomoč v obliki delnega povračila nekritih fiksnih stroškov za obdobje od 1. januarja do 31. decembra 2021 in naknadno ugotovi, da ni izpolnjeval pogojev za njeno pridobitev ali je zahteval previsok znesek pomoči, o tem obvesti FURS do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov pravnih oseb za leto 2022 oziroma za obdobje, ki vključuje podatke za obdobje drugega polletja 2021, oziroma do roka za predložitev obračuna davka od dohodkov iz dejavnosti za leto 2021, oziroma do roka za predložitev končnega obračuna po prenehanju subjekta, in vrne znesek prejete pomoči do 31. marca 2022 oz. v 30 dneh od vročitve odločbe, če ta rok poteče kasneje.«

Obrazložitev:

Predlagamo, da se v predlogu zakona uvede ukrep pomoči podjetjem v obliki delnega povračila nekritih fiksnih stroškov, in sicer:

- do konca leta 2021;
- kot vstopni prag se določi upad prihodkov od prodaje v upravičenem obdobju glede na primerljivo obdobje v letu 2019 v višini 20 %;
- ukrep ugotavljanja nadomestil fiksnih stroškov se ugotavlja na mesečni ravni, za mala in mikro podjetja pa na kvartalni ravni;
- predlagamo, da se upravičeno obdobje določi tudi za obdobje od 13. 3. 2020 do 30. 9. 2020;
- kot upravičenci do tega ukrepa se upoštevajo upravičenci, ki so registrirani do 1. 1. 2021, rok za vračilo pomoči pa se določi 31. 3. 2022.

4. SUBVENCIONIRANJE NAKUPA ZAŠČITNE OPREME

Predlagamo nov člen:

»(1) Ne glede na prvi odstavek 9. člena Zakona o blagovnih rezervah (Uradni list RS, št. 96/09 – uradno prečiščeno besedilo in 83/12) lahko minister, pristojen za preskrbo, odloči o uporabi zaščitnih mask Zavoda za blagovne rezerve za splošno uporabo, za namene zaježitve širjenja COVID-19 v podjetjih.

(2) Upravičenci do pridobitve zaščitnih mask iz prejšnjega odstavka so podjetja z najmanj enim zaposlenimi, ki se kot pravna ali fizična oseba, ukvarjajo z gospodarsko dejavnostjo.

(3) Kot zaposleni iz prejšnjega odstavka šteje tudi:

- samozaposleni, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja dejavnost in je v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 15. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUIF-B, 95/14 – ZUIF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15, 23/17, 40/17, 65/17, 28/19, 75/19 in 139/20; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2) in

- družbenik ali delničar gospodarskih družb oziroma ustanovitelj zadruga ali zavoda, ki je poslovodna oseba, in je na dan uveljavitve tega zakona v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 16. člena ZPIZ-2.

(4) Stroški za plačilo uvoznih dajatev in DDV se krijejo iz proračuna Republike Slovenije.«

Obrazložitev:

Predlagamo, da se v predlog zakona vključi subvencioniranje celotnega ali večjega dela nakupa zaščitne opreme za preprečevanje širjenja COVID-19 v najbolj izpostavljenih podjetjih ali dejavnostih, in sicer brez omejitev glede na kadrovske, finančne ali organizacijske kazalce izvajalca. V dejavnostih, kjer so zaposleni zavezani k uporabi posebne, zahtevnejše ali dodatne zaščitne opreme zaradi preprečevanja širjenja COVID-19, se namreč za podjetja pojavlja visoka stroškovna obremenitev zaradi nakupa zaščitne opreme, zanjo pa delodajalec ni vedno upravičen do subvencij. Zato za dejavnosti, ki so zaradi bolj pogostih stikov med posamezniki bolj izpostavljene, predlagamo, da se (kot je bilo to predvideno v PKP 7) ponovno omogoči določen znesek/zaposlenega za namen nakupa varovalne in zaščitne opreme.

5. POMOČ INDUSTRIJI SEJMOV IN SREČANJ

Predlagamo nov člen:

»V Zakonu o interventnih ukrepih za pomoč gospodarstvu in turizmu pri omilitvi posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 112/21) se 1. in 2. odstavek 33. člena spremenita, tako da se glasita:

»(1) Pomoč v obliki delnega povračila stroškov organizacije srečanj in dogodkov (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: delno povračilo), kar vsebuje kongresni turizem in organizacijo prireditev, koncertov in sejmov ter drugih podobnih dogodkov (v nadaljnjem besedilu: dogodek), vključuje povračila v višini 80 odstotkov upravičenih stroškov zaradi odpovedi ali 60 odstotkov zaradi omejene izvedbe dogodkov iz tega člena. Skupni stroški dogodka morajo znašati najmanj **5.000 eurov**.

(2) Izvedba dogodka mora biti načrtovana v Republiki Sloveniji v obdobju od vključno 1. avgusta 2021 do vključno **30. junija 2022.**««

Predlagamo nov člen:

»V Zakonu o interventnih ukrepih za pomoč gospodarstvu in turizmu pri omilitvi posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 112/21) se črta se druga alineja četrtega odstavka 34. člena.«

Obrazložitev:

Industrija srečanj in sejmov je vse od začetka epidemije COVID-19 ena izmed najbolj prizadetih dejavnosti. Ukinjajo se dogodki, ki se pripravljajo veliko vnaprej, stroški podjetjem pa ostajajo. Podjetja v navedeni gospodarski dejavnosti ocenjujejo, da bo ta dejavnost poleg izgube prihodkov, na dolgi rok izgubila tudi usposobljen in kvalificiran kader. Glede na sedanje stanje in napovedi, da se bo zdravstvena kriza nadaljevala tudi v naslednjem obdobju, predlagamo, da se v okviru dodatnih aktivnosti predvidi tudi razpis MGRT za vse upravičence, ki so registrirani od 31. 3. 2021 dalje pod SKD: 82.300, 74.100, 90.020, 59.110, 90.040. Razpis naj bi pokrival obdobje od marca 2020 do marca 2021, in sicer z namenom pridobitve dodatnih finančnih vzpodbud. Ocenjujemo, da je potrebno zagotoviti celovit sistemski pristop do industrije sejmov in srečanj preko javnih projektov za organizacijo sejmov, dogodkov, srečanj, in podaljšanje trenutno veljavnega ukrepa (po)vračila stroškov v primeru odpovedi prirediteljev najmanj do 30. 6. 2022.

Navedeni četrti odstavek, druga alineja, namreč določa, da se med omejene izvedbe dogodka šteje tudi avdio-video izvedba, kar pomeni, da se mora izvedba dogodka zaradi ukrepov za zavezitev širjenja okužbe z virusom SARS-CoV-2 preseliti v virtualno okolje. Omejena izvedba organizatorju namreč omogoča pomoč v višini le 60% upravičenih stroškov in ne 80%, kolikor znaša sicer pomoč po tem ukrepu. Takšna obstoječa ureditev je po mnenju predstavnikov gospodarstva nelogična in neustrezna, saj selitev dogodka v virtualno okolje namreč organizatorju stroške, zaradi dodatnih dejavnosti in dodatnega dela, samo poveča in ne zmanjša. Praviloma virtualna izvedba tudi ne omogoča organizatorju, da bi obiskovalcem zaračunal vstopnino. Tako oblikovan ukrep organizatorja ne spodbuja k izvedbi dogodka v virtualni obliki, kar je sicer namen zakona, ampak ga odvrta od izvedbe.

6. POVRAČILO KARANTENE ZA DELAVCE, KI PRIHAJAJO IZ RDEČIH DRŽAV ZARADI SLUŽBENIH OBVEZNOSTI

Predlagamo nov člen:

»V Zakon o nujnih ukrepih na področju zdravstva (Uradni list RS, št. 112/21) 2. odstavek 37. člena spremeni, tako da se glasi:

27. člen

(2) Delavec, ki je bil v karanteni na domu po stiku z okuženo osebo v okviru opravljanja dela za delodajalca **ali mu je bila karantena odrejena ob prestopu državne meje, pri čemer je državo zapustil po nalogu delodajalca**, in zato ne more opravljati dela v skladu s sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, delodajalec pa zanj ne more organizirati dela na domu, ima pravico do nadomestila plače, ki bi jo prejel, če bi delal.««

Obrazložitev:

Delodajalcem v realnem sektorju naj se omogoči pravica do povračila za karanteno za delavce, ki jim je ob prestopu meje odrejena karantena, in sicer zaradi izvajanja nalog delodajalca v tujini oziroma zaradi njihove napotitve v tujino.

7. IZVANJE TESTIRANJA IZVEN DELOVNEGA ČASA

Predlagamo nov člen:

»V 41. členu predloga Zakon o dodatnih ukrepih za preprečevanje širjenja, omilitev, obvladovanje, okrevanje in odpravo posledic Covid-19 se spremeni 4. odstavek in doda nov 6. odstavek, tako da se ta odstavek po novem glasita:

(4) Ukrepi iz tega člena velja od 1. septembra do 31. decembra 2021. Vlada Republike Slovenije lahko ukrep s sklepom podaljša najdlje za šest mesecev. Sklep o podaljšanju se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(6) Čas izvajanja testiranja za namene izpolnjevanja pogoja PCT za opravljanje dela, če je pogoj PCT predpisan z odlokom, se ne šteje v delovni čas delavcev oziroma oseb, ki na kakršnikoli drugi pravni podlagi opravljajo delo pri delodajalcu, ali samostojno opravljajo dejavnost.«

Obrazložitev:

Pogoj PCT s samotestiranjem je bil uveden z Odlokom o načinu izpolnjevanja pogoja prebolewnosti, cepljenja in testiranja za zajezitev širjenja okužb z virusom SARS-CoV-2 (UL RS. št.: 142/2021) dne 4. septembra 2021. Podjetja morajo teste na podlagi veljavnih odlokov kupovati dlje časa in pozno sprejetje zakona ne sme škodovati v smislu povzročanj stroškov. Zato predlagamo, da ukrep pomoči za nakup antigenskih hitrih testov na virus SARS-CoV-2 za samotestiranje prične veljati s 1. septembrom. Nekatera podjetja so večje količine testov nakupila pred novembrom, saj so se bala navala in možnosti, da bi testov zmanjkalo.

Delavec, ki preide na delovno mesto, mora zagotoviti, da izpolnjuje enega izmed pogojev, ki so predpisani, da lahko delo opravlja. Ko izkaže, da ta pogoj izpolnjuje, lahko prične z delom ter se prične šteti delovni čas. Vsako drugačno stališče je po našem mnenju diskriminatorno do cepljenih in prebolewnikov (seveda z izjemo tistih delavcev, ki se ne smejo cepiti iz zdravstvenih razlogov).

Opozarjamo na:

- slabši položaj, v katerega bodo postavljeni zaposleni, ki izpolnjujejo pogoj P ali C (cepljeni ali prebolewniki), saj bodo morali nadomeščati zaposlene, ko se bodo udeleževali testiranja ter posledično opraviti več učinkovitih delovnih ur (npr. cepljeni 8h, necepljeni 6,5h, za enako plačilo);
- težave pri organizaciji delovnih procesov v primeru, če bi se testiranja izvajala v delovnem času, saj je čas testiranja nemogoče vnaprej zanesljivo predvideti (v strukturiranih delovnih procesih, kjer je čas začetka in konca dela fiksno določen);

- strošek, ki v obliki izpada učinkovitih delovnih ur bremeni delodajalca; ta je lahko celo več kot 12 Eur, kolikor znaša strošek testa (zaradi osebne odločitve, ki jo je sprejel delavec).

8. DOLOČITEV OBVEZNEGA CEPLJENJA ZA STAREJŠE OD 50 LET

Predlagamo nov člen:

»V Zakon o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/20 – ZIUZEOP, 142/20, 175/20 – ZIUOPDVE, 15/21 – ZDUOP, 82/21 in 178/21 – odl. US) se 1. odstavek 22. člena spremeni tako, da se glasi:

»22. člen

Obvezno je cepljenje:

- proti hemofilusu influence b, davici, tetanusu, oslovskemu kašlju, otroški paralizi, ošpicam, mumpsu, rdečkam in hepatitisu B;
- proti steklini, rumeni mrzlici, trebušnemu tifusu, klopnemu meningoencefalitisu, gripi, tuberkulozi in drugim nalezljivim boleznim, če obstajajo določeni epidemiološki razlogi in tako določa program iz 25. člena tega zakona;
- proti COVIDU-19 za vse prebivalce Republike Slovenije, starejše od 50 let.««

Obrazložitev:

Obvezno cepljenje za osebe, starejše od 50 let proti covidu-19 najbolje preprečuje naslednje vaje okužb. Največji izziv trenutno so ranljive osebe v bolnišnicah, še posebej na intenzivni negi, ki obremenjujejo zdravstveni sistem do te mere, da se drugi programi bolnišničnega zdravljenja začasno krčijo ali celo ukinjajo. Po razpoložljivih podatkih NIJZ je 68 % vseh pacientov, sprejetih v bolnišnico zaradi okužbe s covidom-19, necepljenih. Od cepljenih, ki so bili z okužbo sprejeti v bolnišnično oskrbo, pa je 79 % v starostni skupini nad 65 let. Po podatkih ECDC je Slovenija po stopnji polne cepljenosti odraslih še vedno med najslabšimi med državami EU27. Zgolj Poljska, Hrvaška, Slovaška, Romunija in Bolgarijo imajo nižjo precepljenost odraslih. Na 1 mio prebivalcev je v 14-dnevnem obdobju v Sloveniji umrlo 73 oseb, kar nas po smrtnosti uvršča na 11. mesto v EU27. Podatki potrjujejo, da cepljenje proti Covidu-19 precej dobro, četudi ne povsem stodontotno, ščiti proti hujšemu poteku bolezni, pristanku v bolnišnici in zdravljenju na enotah intenzivne nege, kar izpostavlja tudi Evropska komisija.

Zato GZS poziva odločevalce, da uvedejo obvezno cepljenje vseh prebivalcev in prebivalk, starejših od 50 let. Obvezno cepljenje je zakonsko že uredila Avstrija z začetkom februarja 2022. Nemčija o tem razmišlja, Italija, Francija in nekatere druge države so obvezno cepljenje uvedla za posamezne poklicne skupine oz. področja. Z morebitno odločitvijo za uvedbo obveznega cepljenja v določeni obliki tako Slovenija zagotovo ne bi bila niti prva niti edina v Evropi.